

40 DANA ZA ŽIVOT

26. dan, 22. listopada 2023.

Nakana:

Molimo za one koji su zaboravili svoj smisao života da ga ponovno otkriju u Bogu i budu hrabri i odaberu život.

Sveto pismo:

„I sva ova bića željno čekaju da ih nahraniš na vrijeme. Daješ li im, tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se dobrima. Sakriješ li lice svoje, tad se rastuže; ako dah im oduzmeš, ugibaju i opet se u prah vraćaju. Pošalješ li dah svoj, opet nastaju, i tako obnavljaš lice zemlje.“ (Ps 104, 27 - 30)

Razmatranje:

Čovjek je stvoren na sliku i priliku Božju, kaže knjiga Postanka, prema tome mi smo slični Bogu. On je naš otac, a mi smo njegova djeca. A djeca su slična roditeljima. Našim padom u grijeh, udaljavanjem od Boga sve smo Mu manje slični. Bog je ljubav, prema tome smisao života je ljubiti i biti ljubljen. To iskustvo ljubavi čovjeku je neophodno za ispunjen život. Rekao bi Sveti Augustin: nemirno je moje srce dok se ne smiri u Tebi Gospodine. Stvoreni smo od Boga i imamo pečat u našoj duši. Imamo ranu ljubavi. Potrebu biti beskrajno ljubljeni. I nemirni smo kad ta potreba nije zadovljena. Gubimo smisao života kad nam fali ljubavi. Naše društvo je zaboravilo na Boga. Zaboravilo je da Ljubav postoji. Puno puta smo gladni pored stola punog hrane. Okrenuti smo leđima prema stolu i gladujemo. Živimo poput siročadi koji nemaju oca, a otac ih čeka na kućnom pragu raširenih ruku, sretan zbog svakog od nas koji se njemu vrati, a trpeći i strepeći poput majke koja čeka izgubljenog sina u strahu da se izgubimo potpuno. Prispodoba o izgubljenom sinu nam govori kako je sin udaljen od očeve kuće osjetio glad. A glad je patnja, praznina. Ova bol mu je pomogla. Pomogla mu je da se sjeti svog Oca. Koliko god bila velika ta bol, ta praznina, koja nas prati u životu, taj besmisao želi nam pomoći da se sjetimo našeg Oca. Čovjek koji je udaljen od Oca ima tužan život. Udaljen je od Ljubavi. Prem a tome, nesposoban dijeliti ono što sam nema. U njemu se smanjuje želja za životom, pa puno puta i onima oko sebe oduzima život. Svaka patnja ga sablažnjava, ne želi više živjeti, ima crne naočale na sebi, pa mu i ovaj svijet koji je Bog stvorio ne izgleda više lijepo. Taj čovjek udaljen od Ljubavi ima puno zahtjeva, svakim danom više. Misli da svojoj djeci mora

osigurati kuće, automobile, silno materijalno bogatstvo. Zašto? Uvjeren je da Bog ne postoji, pa prema tome on mora preuzeti ulogu boga koji misli na sve. Puno puta je zabrinut za život. Kako Bog kaže Izraelcima: Napustili ste izvor Žive vode i sebi napravili bunare koji puštaju vodu. Ti smo ljudi kad izgubimo povezanost sa Ljubavlju. Trs koji se suši koliko god se trudili biti sretni. Otac nas zove. Dovoljna mu je naša odluka da se njemu vratimo. To mu je dovoljno da nas učini svetima kao desnog razbojnika koji je u nekoliko trenutaka od razbojnika postao svetac. Bilo je dovoljno biti iskren i kajati se. Bogu je to bilo dovoljno jer On je beskrajna Ljubav. Što se više udaljujemo od Boga to više straha ima u ljudima, više sljepoće, više pobačaja, jer ne prepoznajemo u tim malenima neizmjernu vrijednost, sliku Boga. Sljepoća ne dopušta ljudima da spoznaju da ljudski život započinje začećem i nastavlja se u svu vječnost. Bog nas poziva da u našem društvu uprisutnimo Krista, koji jedini može dati čovjeku istinsku radost, i neizmjernu vrijednost svakom ljudskom životu.

Molitva:

Oče Sveti molimo te da Crkva može unositi u društvo evanđelje, radosnu vijest tvoje Ljubavi prema svakom čovjeku. Daj nam da sve dublje spoznajemo Tebe našeg Oca i vraćamo današnjem čovjeku dostojanstvo djeteta Božjeg. Molimo te za sve ljudе koji su slijepi, udaljeni od Tebe, da na licu Crkve može prepoznati tvoje milosrđe koje ih zove u Očinski zagrljaj. Amen

vlč. Janez Barborić

PSALAM 127:

Ako Gospodin kuću ne gradi,
uzalud se muče graditelji.

Ako Gospodin grad ne čuva,
uzalud stražar bdi.

Uzalud vam je ustati prije zore
i dugo u noć sjediti,
vi što jedete kruh muke:

miljenicima svojim u snu on daje.

Evo: sinovi su Gospodnji dar,
plod utrobe njegova je nagrada.

Strelica u ruci ratnika –
to su sinovi mladosti.

Blago čovjeku koji njima napuni tobolac,
neće se postidjeti
kad se preo bude s dušmanom na vratima.